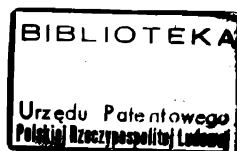

Warszawa, 15 stycznia 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19114.

Kl. 34 c. 25/01.

Karl Schmoll
(Wiedeń, Austria).

7c 28/00

Puszka z otwieraczem dźwigniowym i sposób jej wyrobu.

Zgłoszono 10 marca 1932 r.

Udzielono 30 września 1933 r.

Pierwszeństwo: 21 maja 1931 r. (Węgry).

Znane są łatwo otwierane puszki blaszane do kremów lub past do obuwia, których pokrywkę podnosi się zapomocą otwieracza, umocowanego obrotowo na puszcze i opierającego się na okrężnym wyobleniu puszki. Tego rodzaju obrotowe otwieracze są niepraktyczne i kosztowne, a całkowite uszczelnienie nitu jest bardzo trudne do urzeczywistnienia, wskutek czego powietrze, przedostające się obok nitu do puszki psuje przy dłuższem trzymaniu na składzie znajdującą się w puszcze pastę.

W myśl niniejszego wynalazku powyższą wadę usuwa się w ten sposób, że zna-

na już obrotową dźwignię otwieracza umocowuje się na puszcze zapomocą umieszczonej na niej nasady. Puszka według wynalazku nie posiada przytem żadnych części, przez które powietrze mogłoby się do niej dostać. Puszki te nadają się szczególnie do kremu do obuwia dlatego, że robotnik przy napełnianiu puszki kremem, czekając aż krem wyschnie, może przy-mocować otwieracz do puszki.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia widok boczny puszki według wynalazku; fig. 2 — widok dolny części pokrywki puszki w powiększonej skali;

fig. 3 — przekrój po linii III—III na fig. 1, również w powiększonej skali; fig. 4 — schematycznie sposób wytłaczania pokrywki puszki, a fig. 5 — częściowy przekrój przez pokrywkę puszki przed osadzeniem otwieracza.

Na walcowym płaszczu 3 pokrywki 2 puszki znajduje się według wynalazku przedłużenie lub nasada 4, która tworzy z płaszczem 3 jedną całość i jest z nim połączona zapomocą listewek 5. Pokrywka puszki jest wykonana tak, że nasada 4 tworzy proste przedłużenie płaszcza 3 (fig. 5). Wyrób tej nasady 4 nie zwiększa kosztów wyrobu puszki, ponieważ pokrywkę puszki wytłacza się, jak wiadomo, z okrągłych kawałków blachy, które wybija się z równych arkuszy. Przy wybijaniu okrągłych kawałków blachy 7 otrzymuje się odpadki 8 (fig. 4), z których mogą być wykonane nasadki 4. Przy wyrobie puszki według wynalazku pokrywkę wytłacza się z kawałka blachy, zasadniczo okrągłego, lecz zaopatrzonego w jednym miejscu w nasadę, wystającą z okrągłego kawałka blachy, dzięki czemu możliwym jest wykorzystanie nie dającego się przedtem zużytkować materiału.

W nasadzie 4 przebiega się, najlepiej jednocześnie z wytłaczaniem krążków blaszanych 7, otwór 6, w którym osadza się obrotową dźwignię 1 otwieracza. Otwór ten powinien być okrągły, lecz może też być podłużny. Na jednym końcu otwieracza 1 znajduje się uchwyt 9, a na drugim jego końcu jest wykonany przylegający do płaszcza 3 występ 10, który przy podnoszeniu pokrywki puszki opiera się o określone wyoblenie 11 dolnej części puszki. Otwieracz 1 osadzony jest na puszcze zapomocą czopa 12. Jeżeli puszka służy do kremu do obuwia, wówczas robotnik, po napełnieniu dolnej części puszki płynnym kremem, zagina nasadę 4 i wkłada dźwignię 1 otwieracza między nasadę i płaszcz 3 tak, że czop 12 wchodzi w otwór 6, poczem

nakłada zaopatrzoną w otwieracz pokrywkę na dolną część puszki. W ten sposób wygięta obok płaszcza 3 nasada 4 oraz płaszcz silnie zaciskają i przytrzymują otwieracz 1; jednocześnie otwieracz może się łatwo obracać wokoło czopa 12. Końiec uchwytu dźwigni otwieracza wystaje zatem z pomiędzy nasady 4 i płaszcza 3, natomiast występ 10 na drugim końcu otwieracza, wystając z pomiędzy listewek 5, opiera się o wyoblenie 11 dolnej części puszki, wskutek czego przekręcenie otwieracza w kierunku strzałki według fig. 1 podnosi pokrywkę z dolnej części puszki.

Ażeby otwieracz 1 mógł się lepiej trzymać, należy wybić z blachy, z której jest on wykonany, języczek 13, przylegający do zewnętrznej strony nasady 4. Połączona z dźwignią część 14 języczka 13 przylega najkorzystniej do krawędzi nasady 4, przyczem w tym przypadku nasada 4 posiada kształt taki, że część brzeżu, dotykająca części 14 podczas przekręcania otwieracza, posiada kształt łuku kołowego, którego środek zgadza się z środkiem otworu 6, względnie z środkiem obrotu dźwigni 1. Wskutek tego podczas przekręcania otwieracza 1 część 14 jest stale dociskana do krawędzi nasady 4, prowadzącej dźwignię otwieracza.

Z doświadczenia wiadomo, że działanie otwieracza jest najpewniejsze wtedy, gdy jego oś obrotu nie leży w kierunku promienia płaszcza 3, lecz jest zwrócona nieco ukośnie wdół od płaszcza 3, jak to jest uwidocznione na fig. 3, dzięki czemu zapobiega się zeslizgiwaniu występu 10 z wyoblenia 11. W celu zabezpieczenia otwieracza w tem położeniu, należy go zaopatrzyć u góry w wygięcie 15, które, przylegając do powierzchni płaszcza 3, utrzymuje górną część otwieracza zdala od powierzchni płaszcza.

Rozumie się, że ułożenie dźwigni otwieracza w nasadzie 4 może być również wykonane i odwrotnie, a mianowicie w ten

sposób, że czop 12 mieści się w nasadzie 4, a w dźwigni otwieracza jest wybity otwór, w który wchodzi czop nasady 4.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Puszka z otwieraczem dźwigniowym, znamionna tem, że posiada nasadę (4), połączoną z pokrywką puszek i wygiętą obok walcowego płaszcza (3) puszek, oraz umieszczoną między nasadą i płaszczem (3) i sadzoną obrotowo w nasadzie (4) dźwignię (1) otwieracza, której jeden koniec opiera się o okrężne wyoblenie (11) dolnej części puszek, a drugi koniec, tworzący uchwyt, wystaje z nasady (4).

2. Puszka według zastrz. 1, znamionna tem, że dźwignia (1) jest zaopatrzona w jęczyzek (15), spoczywający na zewnętrznej stronie nasady (4).

3. Puszka według zastrz. 2, znamionna tem, że połączona z dźwignią (1) część (14) jęczyzka (15) spoczywa na krawędzi nasady (4), przyczem dotykane przez część (14) części krawędzi posiadają kształt łuku, którego środek zgadza się z środkiem obrotu dźwigni (1).

4. Puszka według zastrz. 1—3, znamionna tem, że na górnej części dźwigni

(1) znajduje się wygięcie (15), utrzymujące dźwignię w oddaleniu od płaszcza pokrywki puszek, i to dalej, niż jej dolna krawędź.

5. Puszka według zastrz. 1—4, znamionna tem, że nasada (4) tworzy z płaszczem (3) jedną całość i jest połączona z płaszczem dwiema listewkami (5), pomiędzy którymi występ (10) dotyka okrężnego wyoblenia (11) dolnej części puszek.

6. Sposób wyrobu puszek według zastrz. 1—5, znamionny tem, że wybija się z blachy zasadniczo okrągłe krawędzi (7), zaopatrzone w jednym miejscu w występ, w którym wybija się otwór (6) i wytłacza z krawędzi pokrywkę puszek, zaopatrzoną w nasadę (4), tworzącą przedłużenie powierzchni płaszcza puszek, następnie nasadę tę zagina się obok powierzchni płaszcza puszek, a pomiędzy powierzchnię płaszcza i nasadę wstawia się znany obrotowy otwieracz tak, iż występ tworzący jego czop, wchodzi w powyższy otwór i wreszcie pokrywkę nakłada się na dolną część puszek, wykonaną w znany sposób.

Karl Schmoll.

Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

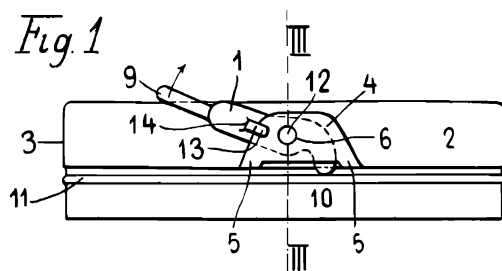

Fig. 2

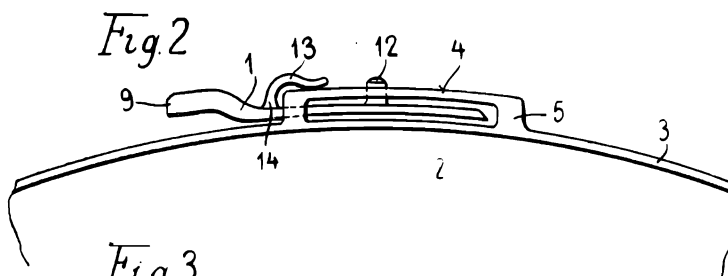

Fig. 3

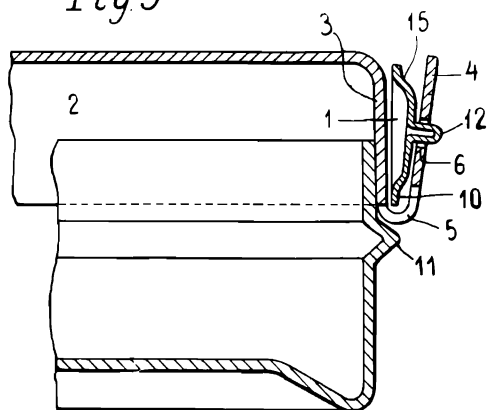

Fig. 5

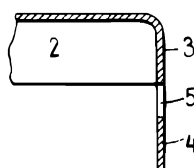

Fig. 4

